

0313 – 13. mars

Dersom noen er i Kristus, da er han en ny skapning. Det gamle er forbi. Se, alt er blitt nytt. 2Kor 5: 17.

De første menneskene som ble skapt, ble ødelagt i syndefallet. Det som var en lyst for Guds hjerte, når han så på alt det han hadde skapt, var blitt utsatt for en så sørgelig ødeleggelse, at Herren på menneskelig vis talte om at han angret at han hadde skapt mennesket.

Men så gav Gud oss det evige «Ordet», «Ham som er fra begynnelsen» (sv: «Begynnelsen til Guds skapning»). Han skulle fullbyrde det verk som skulle føde en ny skapning på jorden – det nye menneske. Det er skapt i Guds bilde, akkurat som ved den første skapelsen, i sannhetens rettferdighet og hellighet – skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud har gjort ferdige på forhånd.

«Dersom noen er i Kristus», sier apostelen. Hva det vil si, og hvordan det foregår, har vi ofte sett på. Hvordan Ånden anklager alt som er i oss; synd, vantro, egenrettferdighet osv. Så vi til slutt ikke finner ro noe sted uten i Kristus og hans rettferdighet.

Jaget og drevet av Åndens stadige anklager, må sjelen til slutt svøpe seg helt inn, og skjule seg, i Kristi rettferdighet. Og bare i ham ha sitt alt; sin rettferdighet og sin styrke. Da, sier Ordet, er han i Kristus. Og da, sier apostelen, er han en ny skapning, – det gamle er forbi, og alt er blitt nytt.

Og dette er den mest åpenbare sannhet for ethvert gjenfødt menneske. Enhver levende kristen kan vitne om at straks han fikk liv i Kristus, fikk lys og fred i hans rettferdighet, fødtes det samtidig også noe ganske nytt inni ham. Han fikk et nytt hjerte og et nytt sinn, slik at han nå så allting annerledes.

Han fikk en ny forstand på alle åndelige ting, nytt syn og hørsel, en ny lyst i hjertet, nye gleder og nye sorger, nye mål i livet, noe nytt å strekke seg mot. Kort sagt: Han har fått et nytt liv, en helt ny verden for seg – «alt er blitt nytt».

Dette skaper også et helt nytt språk hos ham, et nytt ordbruk og et nytt liv. Og når det gjelder det gamle, som ennå finnes hos og i oss, så har jeg kommet i et helt nytt forhold til dette også.

Synden og lystene, som før var min fornøyelse, plager meg nå, og gjør meg redd. Det åndelige og himmelske, som før var uforståelig og fremmed for meg, er nå mitt liv og min glede. Mitt sinn er nytt, selv om kjødet, det gamle adamittiske fordervet, fremdeles er det samme som før.

Dette nye indre livet er det sterkeste beviset på en ny fødsel. For en fødsel vitner om at det er skapt noe totalt nytt, et helt nytt vesen. Kristus sier: «Uten at en blir født på ny, kan en ikke se Guds rike». Og Johannes sier: «Guds barn er ikke født av blod, heller ikke av kjøds vilje, heller ikke av noen manns vilje, men av Gud».

Gjennom den nye fødselen av Gud, denne nyskapelsen, gjenoprettes det Gudsbildet i mennesket som vi mistet i syndefallet. Det opprettes på ny i Guds barns sinn og ånd.

Men fremdeles har vi vårt kjød, som er fullt av synd og strir mot Ånden. Derfor er dette nye Gudsbildet ennå ikke fullkomment åpenbart. Men det nye menneske, som er skapt av Gud i

sannhetens rettferdighet og hellighet, skal en gang forløses fra dette dødens legeme, når Kristus åpenbares. Og «da skal vi bli lik ham».

Her må vi nå alle sammen prøve oss selv. Apostelen sier helt bestemt: «Dersom noen er i Kristus, da er han en ny skapning». Hvis du mener du er omvendt og et Guds barn, men ennå ikke har fått dette nye sinn og hjerte, ikke er blitt en ny skapning i ditt indre, –. Da kjenner du ennå ikke til hva den rette troen og frelsen i Kristus vil si.

Hele Skriften vitner jo over alt om at den sanne troen alltid skaper et nytt sinn, nytt hjerte, vennskap og kjennskap til Gud, lyst til hans lov og seier over verden.

Like umulig som at ild skulle være uten varme, like umulig kan troen og den nye fødsel ved Guds Ånd skje uten at det skaper liv og kraft. Dersom noen er i Kristus, da er han en ny skapning.

Dette er kort og enkelt sagt av apostelen, men bestemt og avgjørende. Fly ikke forbi denne selvprøvende sannheten! Stopp opp, vær oppriktig mot deg selv! Vi må møte alt Guds ord med alvor og respekt. Det er bedre å få åpenbart falskheten i sin ånd i tide, enn å oppdage for sent at en er bedratt.

Du vet jo med deg selv om du gjennom din tro har fått denne indre forvandlingen. Om du, selv om syndene og skrøpeligheten din ennå er mange og store, likevel samtidig har dette nye sinn: Først og fremst at Kristus, bare Kristus er blitt både ditt A og Å, det første og det siste i livet ditt. Er blitt din eneste trøst, ditt daglige behov. Slik at du først og fremst vil høre noe om Kristus og hans fullbrakte verk.

For det andre: At du, når dette skjedde, også har fått en helt ny kjærlighet og lyst til Guds lov og hans veier. Samtidig som dine synder også er blitt din største plage.

Du skjønner at selv om dine synder og mangler da ennå er aldri så store, så er likevel dette nye hjerte og sinn det sikreste bevis på at du er født av Gud. De uforstandige jomfruene kunne nok være kristelige, elske Ordet i sin alminnelighet, og være trofaste i sine hellige gjerninger. Men å ha sin lyst og sitt liv utelukkende i Kristus og hans nåde, – helst bare høre og tale om Kristus og syndenes forlatelse, – det er noe som ikke kjennetegner disse.